

Zaskarżona decyzja narusza również art. 176 WE, ponieważ Komisja nie może zabronić Państwom Członkowskim wniesienia dodatkowego wkładu w ochronę klimatu, polegającego na odbieraniu rozdzielonych przydziałów w przypadkach, w których nie zrealizowały zamierzonego celu.

Wreszcie, Komisja przeoczyła zdaniem strony skarżącej, że korekta ex-post nie może w nieuzasadniony sposób sprzyjać nowym operatorom, ponieważ przewidziana jest wyłącznie jako korekta redukująca. W związku z tym decyzja będąca przedmiotem skargi zawiera oczywisty błąd w uzasadnieniu.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz. U. L 275 z 25.10.2003, str. 32.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2004 r. przez Polyelectrolyte Producers Group przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-376/04)

(2004/C 284/51)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 17 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich przez Polyelectrolyte Producers Group z siedzibą w Brukseli (Belgia), reprezentowaną przez K. Van Maldegem i C. Mereu, prawników.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji strony pozwanej zezwalającej Norwegii na stosowanie surowszych ograniczeń dotyczących stężenia akrylamidowych substancji chemicznych niż stosowane we Wspólnocie, zawartych w decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 59/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. (¹) zmieniającej Załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz uchylenie stanowiska przyjętego przez Wspólnotę dla celów wydania wyżej wymienionej decyzji;

— stwierdzenie niezgodności z prawem oraz braku zastosowania względem skarżącej decyzji Wspólnego Komitetu EOG z dnia 26 marca 1999 r. (²) dotyczącej Porozumienia o EOG – Załącznik II, Rozdział XV – odnośnie zweryfikowanych przepisów w zakresie substancji niebezpiecznych w części, w której dopuszcza ona stosowanie przez Norwegię surowszych ograniczeń dotyczących stężenia akryloamidowych substancji chemicznych niż te, które stosowane są we Wspólnocie;

— nakazanie stronie pozwanej wypłacenia skarżącej odszkodowania z tytułu poniesionej szkody w związku z wydaniem zaskarżonego aktu w wysokości wynoszącej wstępnie jeden euro wraz z odsetkami do czasu ustalenia dokładnej wysokości;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W uzasadnieniu niniejszej skargi skarżąca podnosi, że w związku z brakiem uregulowań wspólnotowych brakowało kompetencji do przyjęcia zaskarżonych środków na podstawie art. 102 Porozumienia o EOG. Ponadto skarżąca stwierdza, że zaskarżone środki ograniczają swobodę przepływu towarów i w związku z tym naruszają art. 1, 3 i 97 Porozumienia o EOG. Podnosi ona również, że naruszają one art. 30 i 31 dyrektywy 97/548 (³). Skarżąca wskazuje także na naruszenia ogólnych zasad prawa wspólnotowego, mianowicie zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, współmierności oraz zakazu dyskryminacji, jak również podstawowych wymogów proceduralnych, mianowicie potrzeby konsultacji z Parlamentem Europejskim i obowiązku wykazania podstaw.

Odnośnie swego roszczenia o odszkodowanie, skarżąca podnosi, że w wyniku zaskarżonych środków poniosła szkodę zarówno materialną, poprzez konieczność opatrzenia poliakryloamidu sprzedawanego w Norwegii bardziej restrykcyjnymi etykietami i wskazaniem zagrożenia, co wiąże się z dodatkowymi kosztami, jak również niematerialną, ponieważ, zdaniem skarżącej, norweskie środki, na które strona pozwana wyraziła zgodę, postawiły w złym świetle klasyfikację poliakryloamidu używaną poza granicami Norwegii.

(¹) Dz.U. L 277, str. 30.

(²) Dz.U. C 185, str. 6.

(³) Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych, Dz.U. P 196 z 1967 r., str. 1.

Skarga wniesiona dnia 16 września 2004 r. przez Barta Nijisa przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-377/04)

(2004/C 284/52)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 16 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich wniesiona przez Barta Nijisa, zamieszkałego w Bereldange (Luksemburg), reprezentowanego przez Fränka Rollingera, adwokata, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.